

Sygnatura akt: V GC 1685/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 2640 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07 marca 2018r do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda P. G. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 395,48 zł (trzysta dziewięćdziesiąt pięć złotych 48/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania
4. zwraca pozwanemu kwotę 288 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 1685/18

UZASADNIENIE

Powód P. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P. w K. wniósł w dniu 7 maja 2018r. pozew przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 6.076,20 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 marca 2018r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 13 stycznia 2018r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego użytkownikiem był M. M.. Odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie ponosi sprawca posiadający ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Na czas naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowany korzystał z najmu pojazdu zastępczego V. (...) od powoda. Płatny najem auta zastępczego trwał od dnia 17 stycznia 2018r. do 10 lutego 2018r. – łącznie 24 dni. Był to czas niezbędny do naprawy samochodu poszkodowanego przez warsztat, któremu zostało to zlecone. Zgodnie z cennikiem umowy najmu pojazdu, ostateczna wysokość czynszu najmu samochodu zastępczego wyniosła 6.076,20zł, w tym koszty dostawy i odbioru pojazdu wyniosły 172,20 zł. Czas najmu zależny był od rzeczywistego czasu naprawy pojazdu poszkodowanego, w którym uszkodzony pojazd mechaniczny mógł zostać

naprawiony. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody u pozwanego (nr szkody (...)). Na podstawie umowy najmu wraz z cesją wierzytelności z dnia 17 stycznia 2018r. w związku z § 6 umowy poszkodowany przełał na rzecz powoda przysługującą mu w stosunku do pozwanego wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego. Powód, powołując się na przedmiotową cesję wierzytelności, wezwał pozwanego do zapłaty należności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu w wyniku kolizji, której sprawcą był klient pozwanego, wskazując zarazem numer szkody OC. Na skutek ww. wezwania pozwany nie uznał roszczenia i odmówił zapłaty zobowiązania w kwocie 6.076,20 zł. Pozwany, zdaniem powoda bezprawnie nie wypłaca odszkodowania wypłaconego z tytułu kompensaty kosztów najmu zastępczego pojazdu. Pozwany został poinformowany o wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego poprzez doręczenie mu faktury VAT nr (...) z dnia 20 lutego 2018r. Termin płatności został ustalony na okres 14 dni i upłynął dnia 6 marca 2018r.

Do pozwu załączono fakturę VAT nr (...) z 16 lutego 2018r. na kwotę 6.076,20 zł, umowę najmu pojazdu oraz cesji wierzytelności, oświadczenie warsztatu o przebiegu naprawy pojazdu, formularz informacji szkody, kalkulację naprawy, kosztorys naprawy wykonany na zlecenie powoda, decyzje pozwanego, wezwanie pozwanego do zapłaty.

W dniu 22 maja 2018r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 2449/18.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Poszkodowany korzystając z platformy internetowej zgłosił szkodę pozwanemu deklarując, iż nie ma potrzeby korzystania z pojazdu zastępczego w czasie postępowania likwidacyjnego. Jednocześnie poszkodowany został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego w ramach sieci wypożyczalni współpracujących z pozwanym za kwotę 120 zł brutto za dobę najmu pojazdu zastępczego. Pozwany poinformował poszkodowanego o weryfikacji kosztów najmu pojazdu zastępczego jakie poniósł poszkodowany do stawek obowiązujących u pozwanego, tj. do kwoty 120 zł za dobę najmu pojazdu zastępczego – odpowiadającego klasie uszkodzonego pojazdu poszkodowanego. Pozwany przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 22.988,49 zł brutto tytułem odszkodowania za szkodę częściową w pojeździe poszkodowanego, 350 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszt holowania uszkodzonego pojazdu poszkodowanego, 937 zł tytułem odszkodowania obejmującego zwrot kosztów uszkodzonego telefonu poszkodowanego. Dnia 17 stycznia 2017r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu oraz cesji wierzytelności, jak miałyby przysługiwać pozwanemu z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z 13 stycznia 2018r. Powód zgłosił roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany odmówił wypłaty. Poszkodowany w okresie wystąpienia szkody poza uszkodzonym pojazdem dysponował innymi pojazdami, którymi mógł zaspokoić swoje potrzeby dotyczące korzystania ze środka transportu. Pozwany zakwestionował zasadność najmu pojazdu zastępczego od 17 stycznia 2018r. do 10 lutego 2018r. przez 24 dni. Pozwany zakwestionował stawkę najmu pojazdu zastępczego. Zarówno pojazd uszkodzony – V. (...), jak i pojazd zastępczy – V. (...) należą do klasy D. Poszkodowany już w toku zgłaszania szkody pozwanemu został poinformowany o możliwości organizacji pojazdu zastępczego dla poszkodowanego w ramach sieci wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Jednocześnie poszkodowanemu wskazano, że w przypadku najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt najmu pojazdu zastępczego zostanie zweryfikowany do stawek obowiązujących u pozwanego, tj. 120 zł brutto. Poszkodowany potwierdził otrzymanie tej informacji i zadeklarował, że nie potrzebuje pojazdu zastępczego. W dniu 7 stycznia 2016r. pozwany zawarł z (...) S.A. w W. umowę nr (...), której przedmiotem było świadczenie na terenie Polski usług najmu pojazdów na rzecz poszkodowanych zgłaszających swoje roszczenia do pozwanego z umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Umowa została zawarta na okres dwóch lat z możliwością przedłużenia na kolejny rok w drodze aneksu. Na podstawie przedmiotowej umowy (...) S.A. zapewnił dostępność pojazdów w klasach określonych w Załączniku nr 3 do umowy i zobowiązał się do świadczenia poszkodowanym usług wynajmu pojazdu w miejscach i terminach wskazanych w Załączniku nr 4 do umowy. W przypadku pojazdów klasy D uzgodniona stawka wynosiła 120 zł brutto. Ponoszenie kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości ponad dwukrotnie wyższej niż wskazana przez pozwanego jest sprzeczne z ciążącym na poszkodowanym obowiązkiem dążenia do minimalizacji szkody. W przypadku gdyby poszkodowany skorzystał z oferty najmu pojazdu zastępczego zapewnionego przez pozwanego,

nie zostałyby naliczona opłata za podstawienie i odbiór pojazdu zastępczego. Do sprzeciwu załączono wypełniony formularz zgłoszenia szkody, oświadczenie sprawcy kolizji drogowej, decyzję pozwanego z dnia 12 lutego 2018r., 19 lutego 2018r. i 21 lutego 2018r., kalkulację naprawy wykonaną przez pozwanego, umowę zawartą pomiędzy pozwanym a (...) S.A. z załącznikami.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do zdarzenia doszło w dniu 13 stycznia 2018r. w K.. Sprawca zdarzenia cofając uderzył w przód samochodu M. M.. Uszkodzeniu uległ przód jego samochodu. Na miejscu zdarzenia była policja. Szkodę zgłosił telefonicznie. Jednocześnie chciał otrzymać pojazd zastępczy z uwagi na to, że prowadzi działalność gospodarczą i musi dojeżdżać do pracy i do klientów. Posiada jeszcze jeden samochód osobowy, ale auto to jest wykorzystywane przez kilka osób.

Był przekonany, że najem pojazdu zastępczego zorganizował mu ubezpieczyciel. (...) było podstawione do K., gdzie wynajmuje mieszkanie. Nie wiedział, że z tego tytułu będą naliczane opłaty.

Dowód: zeznania M. M. (00:05:55 – 00:26:25 minuta

rozprawy z dnia 22.02.2019r. k. 98 – 99 akt), zgłoszenie szkody (k.

40 – 41 akt), oświadczenie sprawcy kolizji drogowej (k. 42 akt)

W czasie zgłoszenia szkody pozwany odnotował, że poszkodowanemu nie przysługuje prawo odliczenia podatku VAT przy zakupie części i usługi naprawczej i że nie potrzebuje pojazdu zastępczego. Pozwany jednak wyraźnie zastrzegł, że w przypadku najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie, uzna celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty najmu pojazdu zastępczego tj. takie jakie pozwany poniósłby organizując najem w jednej z wypożyczalni z nim współpracujących. W przypadku pojazdu poszkodowanego była to kwota 120 zł brutto za dobę najmu.

Dowód: zgłoszenie szkody (k. 40 v akt)

Pozwany w dniu 1 lipca 2016r. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę nr (...) o współpracy, której przedmiotem było świadczenie przez zleceniobiorcę na terenie Polski usług wynajmu pojazdów na rzecz poszkodowanych zgłaszających roszczenia do pozwanego z umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W załączniku nr 5 do umowy stanowiącym cennik wskazano, że w przypadku najmu pojazdu z klasy D, np. V. (...) stawka za dobę wynajmu brutto wynosi 120 zł.

Dowód: umowa nr (...) z załącznikami (k.52 – 58 akt)

W dniu 17 stycznia 2018r. powód zawarł z M. M. umowę najmu pojazdu oraz cesji wierzytelności, na podstawie której wynajął mu samochód marki V. (...) nr rej. (...), rok produkcji 2017. Ustalono kwotę najmu dobowego na 200 zł netto. W § 6 umowy najemca przelał na rzecz powoda swoją wierzytelność - prawo do odszkodowania z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego wobec pozwanego.

Dowód: umowa najmu pojazdu oraz cesji wierzytelności z 17.01.2018r. (k. 7

– 7v akt)

W dniu 17 stycznia 2018r. M. M. oświadczył, że w następstwie szkody w pojeździe V. (...) nr rej. (...), między innymi, nie miał możliwości korzystania z innego pojazdu, posiada inne pojazdy ale korzystanie z nich w trakcie likwidacji szkody nie było możliwe, pojazd wykorzystuje do codziennego i sprawnego dojazdu do pracy, do opieki nad członkami rodziny.

Dowód: formularz informacji szkody z 17.01.2018r. (k. 8 akt)

W dniu 17 stycznia 2018r. M. M. zwrócił się do pozwanego o przekazanie należności za wynajem samochodu zastępczego na rachunek bankowy powoda.

Dowód: pismo do pozwanego z 17.01.2018r. (k. 6v akt)

Z oświadczenia warsztatu o przebiegu naprawy wynika, że przyjęcie uszkodzonego pojazdu do serwisu nastąpiło w dniu 17 stycznia 2018r., kalkulację naprawy sporządzonej przez towarzystwo ubezpieczeniowe dostarczono do warsztatu w dniu 26 stycznia 2018r. Części zamienne zamówiono w dniu 29 stycznia 2018r., a odebrano je w dniu 1 lutego 2018r. Naprawę rozpoczęto w dniu 2 lutego 2018r. W dniu 15 lutego 2018r. zakończono naprawę. Odbiór pojazdu przez klienta nastąpił w dniu 16 lutego 2018r.

Dowód: oświadczenie warsztatu o przebiegu naprawy pojazdu (k. 6 akt)

W dniu 25 stycznia 2018r. pozwany dokonał wyceny naprawy pojazdu do szkody z dnia 13 stycznia 2018r. i określenia zmiany wartości pojazdu po naprawie.

Dowód: wycena naprawy pojazdu (k. 10v – 14 akt), wycena zmiany wartości pojazdu (k. 9 – 10 akt)

W dniu 12 lutego 2018r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za uszkodzony pojazd w kwocie 22.988,49 zł oraz kwotę 350 zł z tytułu kosztów holowania.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 12.02.2018r. (k. 43 akt)

W dniu 19 lutego 2018r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za uszkodzony telefon w kwocie 937 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 19.02.2018r. (k. 44 akt)

M. M. odebrał od powoda samochód zastępczy w dniu 17 stycznia 2018r. o godzinie 10.30, a zwrócił w dniu 16 lutego 2018r. o godzinie 12:40.

Dowód: protokół zdawczo odbiorczy (k. 8v akt)

W dniu 20 lutego 2018r. powód wystawił wobec M. M. fakturę VAT (...) z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego V. (...) na czas naprawy pojazdu V. (...) na kwotę 6.076,20 zł, płatną w dniu 6 marca 2018r. W załączniku do faktury wskazano, że najem wyniósł 24 dni za cenę 200 zł netto.

Dowód: faktura VAT (...) z 20.02.2018r. z załącznikiem (k.5 – 5 v akt)

W dniu 21 lutego 2018r. pozwany odmówił powodowi zwrotu kosztów podstawienia/odbioru oraz najmu pojazdu zastępczego (faktura VAT (...)). W uzasadnieniu wskazał, że poszkodowany w trakcie trwania najmu dysponował innym pojazdem nadającym się do wykorzystania w zastępstwie uszkodzonego.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 21.02.2018r. (k. 45 akt)

W dniu 6 marca 2018r. M. M. oświadczył, że nie miał możliwości wykorzystania innego auta jako pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 13 stycznia 2018r. W czasie likwidacji szkody był właścicielem pojazdu nr rej (...), który jest stale wykorzystywany przez B. M..

Dowód: oświadczenie z 6.03.2018r. (k. 17 akt)

Pismem z dnia 29 marca 2018r. pozwany poinformował powoda, że poddał ocenie wszystkie zgłoszone zastrzeżenia ale ponowna analiza sprawy nie dała podstaw do uznania zastrzeżeń i podtrzymał decyzję z 21 lutego 2018r. Poszkodowany w okresie powstania szkody był właścicielem około 10 pojazdów (w tym osobowych). Z tego względu zasadność roszczenia o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego nie została uznana.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z 29.03.2018r. (k. 15 akt)

Technologiczny czas naprawy powinien wynosić w przypadku szkody związanej z uszkodzeniami samochodu osobowego marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) z dnia 16 stycznia 2018r. 9 dni roboczych. Przy założeniu dobrej organizacji pracy warsztatu z uwzględnieniem zakresu uszkodzeń i przyjętej technologii naprawy w kosztorysie sporządzonym przez likwidatora z TU. Z oszacowania wynika, że konieczny czas pozostawiania pojazdu w dyspozycji warsztatu, to również 9 dni roboczych. Uwzględniając cały proces likwidacji szkody komunikacyjnej, zasadny okres najmu powinien obejmować 22 dni, od 17 stycznia 2018r. do 8 lutego 2018r.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr inż. P. L. (k. 117- 122

akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka M. M. oraz opinii biegłego sądowego mgr inż. P. L..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 13 stycznia 2018r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie

podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez uszkodzanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc uszkodzony poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W toku likwidacji szkody pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i pokrył koszty naprawy. Nie uznał natomiast zasadności wynajmu pojazdu zastępczego podnosząc, że uszkodzony dysponował wieloma samochodami, które mogły być przez niego używane jako pojazd zastępczy.

Postępowanie dowodowe, a w szczególności zeznania uszkodzanego i jego oświadczenia składane w toku postępowania likwidacyjnego przeczą temu argumentowi. Uszkodzony prowadzi działalność gospodarczą, stąd konieczność posiadania wielu samochodów, w większości dostawczych i ciężarowych. Fakt uszkodzenia przedmiotowego samochodu uniemożliwił uszkodzanemu, zgodnie z jego zeznaniami możliwość dojazdów do pracy i do klientów. Uszkodzony potrzebował pojazdu zastępczego.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. uszkodzony może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się uszkodzanego wobec ubezpieczyciela.

Postępowanie dowodowe, a w szczególności opinia biegłego sądowego potwierdziły zasadność najmu samochodu zastępczego przez okres 22 dni. Sąd uznał jednak, że nie zasługiwało na uwzględnienie żądanie zwrotu kosztów najmu za cenę wyższą niż oferowana przez pozwanego. Pozwany wykazał poprzez załączoną umowę z (...) Spółką Akcyjną w W., że gotów był zorganizować uszkodzanemu pojazd zastępczy za kwotę 120 zł brutto za dobę. Uszkodzony zawierając umowę z powodem przyczynił się więc do zwiększenia szkody.

Zgodnie z art. 362 k.c. jeżeli uszkodzony przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

W uchwale z dnia 15 lutego 2019r. III CZP 84/18, Sąd Najwyższy stwierdził, że odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez uszkodzanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności za które odpowiedzialność ponosi uszkodzony lub osoba trzecia.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec uszkodzanego. Za zasadne należy więc uznać odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego wynoszące łącznie 22 dni najmu i stawki 120 zł za dobę. O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając.

Powód wygrał sprawę w 43,45 %. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 304 zł, wynagrodzenie biegłego w kwocie 512 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 1.800 zł w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie

opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty postępowania wyniosły 4.450zł, co oznacza, że powód powinien ponieść kwotę 2.516,48 zł kosztów, a pozwany powinien ponieść 1.933,53 zł kosztów. Powód poniósł koszty w kwocie 2.121 zł (opłata sądowa od pozwu i wynagrodzenie pełnomocnika), a pozwany poniósł 2.329 zł (wynagrodzenie biegłego sądowego w wysokości 512 zł i wynagrodzenie pełnomocnika). Różnicę kwot jaką poniósł pozwany i jaką powinien ponieść, powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu. Sąd zwrócił ponadto powodowi niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś